

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Duo alterius criminis rei, ob crimen, quod non fecerant, in carcerem
coniecti sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

batur; iam carceris pædor, & diuturnitas;
 iam innocentia conscientia certò scientis,
 se hîc ream non esse; iam torturæ metus;
 iam malitia aut suspicio tam perniciofa pa-
 storum; iam iudicis seueritas; iam ipfius
 Dei omnia videntis, & prohibere tantam
 iniuriam potentis, duriffima permissio. Mul-
 ti vsque ad impatientiam, & blasphemias
 prorupiffent, dixiffentque, *Qui non deliquit,* Plaut in
decer Audacem esse confidenter pro se, & proter- Amphitr;
uè loqui. Non fecit tamen hæc Ephræm. Sed
 se suaque omnia Deo permisit, & ad preces
 confugit; mansuetaque oratione ephebo
 querelam obtulit, se esse innocentem. Hîc
 mihi iam adeste, quicumque vos sine pecca-
 to esse putatis, & innocentiam semper
 obtenditis, Deumq; de iniustitia, & pecca-
 to arguere vultis, quoties vobis aliquid est
 patiendum; quoties contumelia, iniuriaque
 irrogatur; quoties filius moritur; aut villa
 incenditur. Nimirum *nulli mortalium ini-* Sallust. in
ria sua parua videntur: multi eas grauius equo Catilin.
habuere.

§. III.

*Duo alterius criminis rei, ob crimen, quod non
 fecerant in carcerem coniecti sunt.*

Angelus (aliud enim non fuit Ephebus
 F f ille)

ille) audita adolescentis Ephram querela, renidenti vultu: Noui, inquit, ego te extra crimen hoc positum, impactamque tibi putram putam calumniam; sed nondum satis versatus es in diuinis iudicijs agnoscendis.

Senec.
lib. 1. de
ita,

Nemo inuenitur, qui se possit absoluerē, & innocentem quisq̄ se dicit, respiciens testem, non conscientiam. Disce ergo iustum esse tribunal Numinis, nihilque, sine graui causa, malorum hominibus immitti. Talibus semper hominem vel erudit, vel polit, vel plectit. In plurimis id euenit.

Nec enim fortuna querenda

*Sola tua est: similes aliorum respice casus,
Mitius ista feres.*

Exemplo sint gemini illi iuxta tecum vinculis constricti, ambo eius, cuius insimulantur, noxæ immunes, sed percunctatus intelliges, cur illos in custodiam æquitas diuina dari permiserit. Hæc fatus adolescens, ex oculis abiisse visus est. Expergefactus ego simul ac diluculauit, compello vtrumque. Qui vos, inquam, fratres in hanc caueam casus compegit? Cædis, inquit alter, accusor, & cædem nullam vmquam feci. Ego, alter inquit, alterius violasse torum dicor, cum feminam alienam numquam attrecta-

rim,

rim. Enimvero quid aliàs à vobis olim peccatum est? aut cuius caussa in has ærumnas permissu Numinis deuoluti estis? Ante non multos dies (inquit ille falsæ cædis reus) cum extra mœnia flumini pontem impostum transirem, secuti me alij duo in ipso ponte altercari cœperunt, gliscenteque sensim rixâ ad manus venêre, vbi valentior alterum de ponte in subterfluentem vndam præcipitavit, & se subduxit: Ego propter alueum inambulans illi cum fluctibus luctanti, opemque meam vltimis votis & lachrymis suppliciter imploranti manum facilem non porrexì, passus infelicem diu multumque frustra contra torrentem niti, & me præsentè spectanteque, vorticibus fluminis abripi & hauriri. Hinc, opinor, ira cælestis me iustè persecuta in hos calumniæ casses & vincula coniecit. Dein alter falsa adulterij suspicione circumuentus: Et ego, inquit, meum vobis facinus exponam: Biennium est cum gemini fratres defunctis parentibus amplissimam hæreditatem adierunt, à quibus, nondum diuisa sorte, soror orba & vidua suam partem exigebat, quam inficiaturi sororem instituerunt calumnijs opprimere. Fornices innocenti vagamque

libidinem obijciunt; negare illa, & iureiurando affirmare, se puram & omnis culpa expertem; instare illi, se testibus convicturos, nocentemq; patrimonio exturbaturos. Benè sibi conscia soror condicionem admittit. Conueniunt me fratres, paciscuntur, quinquaginta aureos in calumniam, spoliando, præsentibusque fratribus & sorore, alijsque testibus, iureiurando confirmosortum esse, eiusque rei me conscium iuro deieroque. Ita mulier paterna hæreditate & patrimonio spoliata est; & simul innocens per nos infamiâ notata. Hoc meum facinus; adulterium, de quo postulo, nunquam cogitavi. Et te, inquiunt, quæ causâ nobis socium vinculorum adduxit? Narraui de ouium grege à feris direpto, meque eo nomine inculpatum esse.

§. IV.

Ephraemi pueri angustia, & idem aliorum trium iustus carcer, quamvis aliam ob causam quam qua obijciebatur illis.

Postridie prætor fontes ad Tribunal filii iubet, & quæstionibus subijci. Primus de cade & vi appellatus constanter negat factum. Torqueri iussus eadem constantia perseverat in tormentis. Soluti primo, secundus